



بررسی میدان جریان آشفته در اطراف پایه های استوانه ای با مقطع دایروی و مقاطع بیضوی با نسبت قطرهای مختلف

راضیه مهرزاد^۱، حبیب حکیم زاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه های دریایی، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی سهند

۲- دانشیار دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی سهند

Mehrzed_sr@yahoo.com

hakimzadeh@sut.ac.ir

خلاصه

در این تحقیق الگوی جریان اطراف پایه با مقاطع دایر و بیضوی به صورت دو بعدی با استفاده از نرم افزار فلوئنت شبیه سازی شده است. این نرم افزار معادلات جریان را به روش حجم محدود و الگوی مرکزیت سلول حل می نماید. جهت شبکه بنده میدان محاسباتی از شبکه های چهار ضلعی استفاده شده است. این شبکه ها با استفاده از پیش پردازنده گذشتگی تولید شده و سپس میدان محاسباتی با نرم افزار فلوئنت تحلیل شده است. آشفتگی جریان با استفاده از مدل $\kappa - \epsilon$ در محاسبات لحاظ شده است. نتیجه محاسبات گذشتگی آن است که با تغییر مقطع از دایر به بیضوی در یک جریان آشفته، جریان از اطراف پایه با آشفتگی کمتری عبور می کند و هر چه نسبت اقطار بیضوی افزایش پیدا کند از شدت آشفتگی کاسته می شود.

کلمات کلیدی: شبیه سازی عددی، جریان آشفته، پایه بیضوی، گرداب های دنباله دار، حجم محدود.

۱. مقدمه

الگوی جریان اطراف یک پایه استوانه ای بسیار پیچیده است و این پیچیدگی با پیشرفت حفره آبستگی بیشتر می شود. اگر پایه ای در برابر جریان آب قرار گیرد سرعت جریان در برخورد به سطح بالا دست پایه به صفر می رسد. به دلیل اینکه پروفیل سرعت از سطح آزاد به سمت کف از میزان حد اکثر خود به صفر کاهش می یابد. فشار دینامیکی نیز از سطح آزاد به سمت کف کاهش می یابد این گرادیان فشار رو به پایین جریان روبه پایین را ایجاد می کند. جریان رو به پایین در هر تراز بالای بستر دارای توزیع سرعت خاصی است به طوری که در محل برخورد جریان اصلی به پایه و همچنین در فاصله ای در بالادست پایه دارای سرعت صفر است. مقدار حداکثر سرعت جریان رو به پایین در صورتی که حفره آبستگی وجود نداشته باشد در مجاورت بستر و با توجه به شکل پایه حدوداً برابر 4π است که در آن $\kappa - \epsilon$ سرعت ورودی جریان است. در حالیکه عمق آبستگی دو برابر قطر پایه باشد در محلی واقع در زیر بستر اولیه و به فاصله ای برابر با قطر پایه از آن، مقدار حداکثر سرعت جریان رو به پایین برابر 8π می باشد [۱]. جریان رو به پایین پس از برخورد به بستر در جهات مختلف پراکنده می شود و بستر را نیز حفر می کند. مقداری از این جریان که به سمت بالادست بازگشت می کند در برخورد با جریان رودخانه مجبور به حرکت درجهت جریان شده و مجدداً به پایه برخورد می کند و در داخل حفره کنده شده، گردابی را تشکیل می دهد. این گرداب در دو طرف پایه امتداد یافته و شکلی شبیه نعل اسب بوجود می آورد تشکیل گرداب نعل اسبی در داخل حفره آبستگی باعث تسریع حفره گودال شده و ذرات جدا شده از بستر توسط جریان اصلی رودخانه به پایین دست می شوند. این گرداب در شروع آبستگی ضعیف است و عمل آبستگی در ابتدا تحت تأثیر جریان رو به پایین است ولی به تدریج پس از تشکیل حفره آبستگی قدرت این گرداب افزایش می یابد. به دلیل ایجاد منطقه کم نشار در پایین دست و کنار پایه جریان به صورت لایه های برشی چرخان که در سطح پایه ایجاد می شود از پایه جدا شده و تشکیل گرداب هایی را می دهد که محورشان تقریباً عمود بر کف بوده که مانند گردباد ذرات رسوپ را از پایین به سمت بالا می مکد این ذرات توسط گرداب های جدا شده از پایه به پایین دست حمل می شوند به این گرداب ها، گرداب های دنباله دار گفته می شود که در شکل ۱ نشان داده شده است. بروزرسو همکاران نشان دادند که سیستم گردابه نعل اسی عامل شروع آبستگی نبوده و تنها نتیجه جریان رو به پایین به درون گودال آبستگی می باشد و در واقع جریان رو به پایین عامل اصلی آبستگی است. این نتیجه گیری توسط نتایج آزمایشگاهی ملول، رودکیوی نیز بیان شده است. شکل پایه ها